

P A S T O R A L A

**LA SĂRBĂTOAREA
NAȘTERII DOMNULUI
HRISTOS**

2022

**În Biserică, prin virtuți, spre împlinirea scopului Nașterii
Domnului Iisus Hristos!**



† MIHAIL

Episcopul Românilor Ortodocși din Australia și Noua Zeelandă

† MIHAIL
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU
EPISCOP AL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE A
AUSTRALIEI ȘI NOII ZEELANDE

Prea-cucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini din eparhia Noastră, har, pace, sănătate și întru toate bunăvoințe, cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, iar de la Noi arhieresti și părintești binecuvântări.

„Astăzi Hristos în Betleem se naște din Fecioară. Astăzi Cel fără de început Se începe și Cuvântul se întrupează. Puterile cerurilor se bucură și pământul cu oamenii se veselește; magii daruri aduc; păstorii minunea vestesc; iar noi neîncetat strigăm: slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoințe!” (*slava Laudelor Nașterii Domnului, în Minei, 25 Decembrie*)

Iubiți frați și surori în Domnul Hristos,

Preamărim pe Domnul Dumnezeu, Cel în Treime închinat pentru că ne-a învrednicit și anul acesta să ajungem la sărbătoarea Nașterii după trup a Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu Tatăl.

Biserica întreagă sărbătorește cu bucurie deplină pentru că Fiul lui Dumnezeu s-a întrupat și a devenit *Fiu al omului*, născându-se din Sfânta Fecioară Maria, la plinirea vremii, într-o peșteră săracă și rece din Betleemul Iudeii.

În ciclul liturgic din fiecare an, sărbătorile cu dată fixă, precum este și Praznicul Crăciunului se repetă liturgic ziua nașterii lui Hristos și prin aceasta înfățișează venirea veșniciei în cadrul timpului. Dumnezeu cel veșnic, cel necuprins și fără de sfârșit, se lasă cuprins și ia chip de om ca să viețuiască între oameni, asemenea oamenilor, deși este deosebit de oameni. El ia păcatul strămoșului Adam și greșelile tuturor oamenilor asupra Lui, ca să mântuiască întreg neamul omenesc din robia păcatului și a morții.

În același timp, Iisus Hristos Domnul nu este numai fiul lui Adam. El este și fiul lui Avraam, a lui Isac și a lui Iacob, „ **din rădăcina lui Iesei”** (*Isaia 11,1*) și din neamul lui David, vestit de proorocii care așteptau cu nădejde pe Unsul Domnului, pe Mesia sau Mântuitorul lumii, pentru că scopul întrupării Fiului lui Dumnezeu este mântuirea și înnoirea omului, precum zice și Sfântul Atanasie cel Mare: „**căci a premers faptei de a se face om trebuința oamenilor, fără de care nu ar fi îmbrăcat trup**” (*PSB 15, p.290*). Astfel, Dumnezeu Fiul se face om pentru că de la început, scopul creării omului a fost, asemănarea cu Dumnezeu.

Desigur, la asemănarea cu Dumnezeu, conform învățaturii noastre de credință, se poate ajunge prin cultivarea virtuților, iar acestea se dobândesc numai prin comuniunea omului cu Dumnezeu și prin împlinirea voinței Lui. Creștinul lucrează împreună cu harul lui Dumnezeu și astfel în sufletul lui rodesc virtuțile: dragostea, bucuria, pacea, smerita cugetare, nepomenirea răului, îngăduința, blândețea, supunerea, răbdarea, hotărârea, îndrăznirea, bărbăția, deosebirea și muștrarea. Sfântul Vasile cel Mare talmăcind pasajul din Ecclesiastul 3,1: „**vremea este pentru**

fiecare lucru”, spune: “ Se cuvine să știm că este vreme potrivită și de smerenie, și de stăpânire; și de muștrare, și de mângâiere; și de sfială și de îndrăzneală; și de bunătate și de asprime; și în general pentru orice lucru. Așa încât uneori se cuvine să arătăm cele ale cugetului smerit...iar alteori să folosim autoritatea pe care a dat-o Domnul spre zidire și nu spre dărâmare, când trebuința cere îndrăzneală”(Regulile Mici, 113; PSB 18, p. 365).

Astfel, urmând îndemnul amintit, credincioșii și cu atât mai mult păstorii sufletești sunt datori să fie îngăduitori cu aproapele, însă nu trebuie să accepte nedreptatea, fără a protesta. Îngăduința se deosebește de lașitate și îndrăzneala de obrăznicie. Cultivând virtuțile, credincioșii devin părtași la biruința lui Hristos asupra puterilor potrivnice ale celui viclean și totodată devin părtași la slava lui Hristos.

Iubiți credincioși și credincioase,

Nașterea Domnului Hristos ne descoperă multe învățături. Mai întâi ne învață că Fiul lui Dumnezeu – Cuvântul născut din veci din Tatăl, s-a făcut Om. Apoi învățăm că Sfânta Fecioară Maria este Născătoare de Dumnezeu, fapt pentru care o cinștim mai presus decât pe toți sfinții. În noaptea sfântă cerurile se deschid și îngerii cântă în cor: **„Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoire” (Lc. 2,14).** Păstorii merg călăuziți de îngeri până la Betleem și se închină Pruncului, steaua luminează și călăuzește pe magi. Aceștia aduc daruri alese: *aur, smirnă și tămâie*, pe care le așează la picioarele Celui ce S-a născut pentru mântuirea lumii (Mt.2,2-11).

Prin Întrupare, Hristos Domnul S-a deșertat de slava dumnezeiască, a luat chipul nostru făcându-se **„asemenea nouă, afară de păcat” (Evrei 4,15).** Prin El a răsărit lumii lumina dumnezeiască care s-a revărsat peste lumea văzută și cea nevăzută și toate s-au umplut de bucurie. Putem spune că prin venirea lui Hristos în lume, Împărăția lui Dumnezeu s-a deschis lumii, și pentru toți oamenii care trăiesc în lume ca **„fii ai luminii și fii ai zilei” (I Tesaloniceni 5,5) , “ziua Domnului nu va veni spre judecată, pentru că ei deja se află și trăiesc în Împărăția lui Dumnezeu”** , așa cum spune **Sfântul Simeon Noul Teolog în (Scrieri I, Discursuri teologice și etice, ed. Deisis, Sibiu, 1998, p. 268).**

Este important de subliniat că Împărăția lui Dumnezeu se trăiește în Biserică. Pentru aceasta Sfântul Apostol Pavel cheamă pe cei credincioși să se **“lepede de lucrurile întinericului și să se îmbrace cu armele luminii” (Romani 13,12).** Biserica este corabia iubirii și a vieții, este zidirea cea nouă în care dobândim mântuirea și unde are loc **înnoirea lumii (II Cor. 5,17),** pentru că Ea își are obârșia în Dumnezeu și calea Ei este spre Dumnezeu.

Viziunea autonomă asupra lumii aduce multă înșelăciune și îl distruge pe om. Uneori și unii creștini, influențați de duhul lumii secularizate și necatehizați, încearcă să devieze prin polemici și interpretări greșite, calea Bisericii, rolul Ei sfințitor și mântuitor. Atenționăm pe aceștia că din moment ce nu văd nimic dincolo de lume și de cele trecătoare, se fac robi lumii și se supun legii morții. În felul acesta trupul le devine mormânt al sufletului, iar lumea li se face temniță. Eliberarea de legea morții – (și aici este vorba de moartea sufletească), se face în Biserică pentru că aici, prin Sfintele Taine omul se înnoiește și dobândește viața veșnică.

Pentru aceasta este nevoie de multă rugăciune, care este o faptă a libertății. Prin rugăciune omul intră în comuniune cu Dumnezeu și se unește cu El. Rugăciunea din biserică, care se face în cadrul cultului public trebuie continuată sau prelungită în

familie și în chilia personală. Pentru a arăta importanța rugăciunii pentru noi, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2022 ca: **Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a credinciosului**. Cel mai mare privilegiu pe care l-a primit omul de la Dumnezeu este ca omul să poată să devină persoană sau ipostas. Atingerea acestui obiectiv se poate dobândi prin rugăciune înălțată către Dumnezeu. Omul are nevoie de rugăciune întrucât prin rugăciune se înalță către Dumnezeu și primește harul dumnezeiesc. Omul rugător este smerit, nu se cearta cu aproapele, caută dreptatea și pacea, caută liniștea, nu clevetește și vorbește măsurat și în adevăr. Rugăciunea, după învățătura creștină este maica virtuților. Mântuitorul însuși S-a rugat și ne-a dat **Rugăciunea Domnească (Mt.6,9-13)**; pe ucenici îi învăța să se roage stăruitor și necontenit (*Lc.18,1-8*); apoi tot El ne învață, zicând: „**cereteți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide**” (*Mt.7,7*). Și Sfântul Apostol Pavel îi învață pe creștinii din Tesalonic, zicând: “**Rugați-vă neîncetat**” (*I Tesaloniceni 5,17*). Pentru toate acestea, vă îndemnăm și noi ca fiecare în parte și toți împreună să înălțăm rugăciuni de preamărire a lui Dumnezeu și de mulțumire pentru toate darurile pe care le-am primit în viața noastră, pentru darurile primite în anul pe care îl încheiem și pentru darul vieții. Să îl rugăm pe Domnul Hristos să dăruiască lumii pace și credință dreaptă ca să lucrăm cele bineplăcute Lui.

Frați creștini,

Anul Nou – 2023 în care vom intra, să îl întâmpinăm cu rugăciune stăruitoare. Din nefericire, Evanghelia Crăciunului se vestește într-o lume neliniștită și îngrijorată de amenințarea armelor, unde neînțelegerile și patimile egoiste de stăpânire și dorința de putere a unora produc conflicte, tensiuni, durere și în unele locuri, moarte. Să ne gândim la copiii și bătrânii care suferă fără a putea să se apere, să ne gândim la toți cei care suferă frigul și foamea, fără locuință și din cauza pericolului sunt nevoiți să lase totul în urmă și să plece în locuri necunoscute din cauza războaielor, a conflictelor și violenței.

Pentru toți să ne rugăm Pruncului Iisus născut în ieslea Betleemului și adăpostit în Peștera săracă și rece, împreună cu Sfânta Sa Maică și cu Dreptul Iosif.

După Nașterea Pruncului Iisus, Sfânta Familie ia drumul pribegiei și se refugiază în Egipt pentru a proteja viața Pruncului Iisus de amenințarea lui Irod. Pronia cerească le-a purtat de grijă și Mântuitorul Iisus Hristos și-a împlinit misiunea pentru care S-a născut în lume, aducând lumii lumina Evangheliei Sale.

Închinându-ne cu smerenie Mântuitorului nostru, să Îl rugăm să ne ocrotească pe toți, să ne lumineze viața. Plecând genunchii noștri să îl rugăm pe Domnul ca să ne dea putere în lucrarea cea mântuitoare și biruință asupra păcatului, a potrivnicilor și a ispitelor, mărturisind cu credință puternică: „**Hristos se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă!**”.

Cu prilejul sărbătorilor Nașterii Domnului, Anului Nou și Botezului Domnului Hristos, primiți din partea noastră urări de sănătate și mântuire, bucurie sfântă, pace sufletească, ajutor de la Domnul și împlinirea bunelor dorințe.

La mulți și binecuvântați ani!

Al vostru către Domnul rugător,

† **Episcopul Mihail**

Al Românilor Ortodocși din Australia și Noua Zeelandă

